

The First Exile

1. Metzudat David to Yehoshua 17:1

איש מלחמה - ובחר לשבת בעבר הירדן על הספר במקום סכנה להראות הע"ג את גבורתו ולזה היה לו הגלעד והבשן.
 "Warrior" – He chose to dwell on the other side of the Jordan, on the border, in danger, to display his might to the idolaters. Therefore he received Gilad and Bashan.

2. Netziv, Haamek Davar to Devarim 3:16

השתדל להשתיל בקרבם גדולי תורה שיאירו מחשכי ארץ באור כח התורה שלהם. וכתוב "מני מכיר ירדו מחוקקים"....
 He tried to plant among them Torah giants who would illuminate the dark lands with the light of their Torah, as is written (Shoftim 5:14), "From Machir descended law-givers"....

3. Radak, Yehoshua 17:1

לפי שהיה הוא [מנשה] בכור יוסף ומכיר היה בכורו והיה איש מלחמה זה גרם לו שבאה לו הנחלה בארץ הגלעד כי בני גד ובני ראובן שאלו אותה הארץ מפני שהיה להם מקנה רב והיא היתה ארץ מקנה אבל חצי שבט מנשה לא היה לו אלא מפני גבורתו של מכיר שלכד הארץ וזו הברכה היתה לו מפני שהיה אביו בכור יוסף והוא היה בכור גם כן.

Because Menasheh was the firstborn of Yosef, and Machir was his firstborn, and he was a warrior, this caused him to receive his portion in the land of Gilad. Gad and Reuven requested that land because they had great cattle and it was land for cattle, but the half of Menasheh did not have. It was only because of the might of Machir, who conquered the land. He received this blessing because his father was the firstborn of Yosef, and he was also a firstborn.

4. Rabbi Ben Zion Firer, *Midei Shabbat b'Shabbato*, Matot

משה קיווה כי האחוה השבטית תניע אותם לבוא לעזרת אחיהם בני שבטם בארץ כנען, והם ימשכו עמהם גם את ראובן וגד.
 Moshe hoped that tribal brotherhood would drive them to come help their brothers, members of their tribe, in Canaan, and they would draw Reuven and Gad with them.

5. Divrei haYamim I 5:18-26

בני ראובן וגדי נחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף וישבע מאות ושישים יצאי צבא: ויעשו מלחמה עם ההגריאים ויטור ונפיש ונודב: ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגריאים וכל שעמיהם כי לאלקים ויעקו במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו: וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף: כי חללים רבים נפלו כי מהאלקים המלחמה וישבו מחמתיהם עד הגלה: ובני חצי שבט מנשה וישבו בארץ מנשה עד בעל חרמון וישבו ויהר חרמון המה רבו: ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והודניה ונחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: וימעלו באלקי אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלקים מפניהם: ויער אלקי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנכר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לקלח וקבור וקרא ונהר גוזן עד היום הזה:

6. Talmud, Erchin 32b

משגלו שבט ראובן ושבט גד וחצי שבט המנשה בטלו יובלות, שנא' "וקראתם דרוור בארץ לכל יושביה", בזמן שכל יושביה עליה ולא בזמן שגלו מקצתן.
 When Reuven, Gad and half of Menasheh were exiled, *yove/halted*, as Vayikra 25:10 says, "And you shall proclaim liberty in the land for all of her inhabitants" – when all of her inhabitants are there, and not when some of them have been exiled.

7. Divrei haYamim I 5:3-10

בני ראובן בכור ישראל ופלוא חצרון וכרמי: ... ויבלע בן עזון בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון: ולמזרח ישב עד לבוא מדבריה למן הנקרה פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד: ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגריאים ויפלו בידם וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד:

Why were they exiled first?

8. Midrash Tanchuma, Matot 5

שני עשירים עמדו בעולם, אחד מישראל ואחד מאו"ה, קרח מישראל והמן מאו"ה, ושניהם אבדו מן העולם. למה? לפי שלא היתה מתנתן מן הקב"ה אלא היו חוטפין אותה להן. וכן את מוצא בבני גד ובני ראובן שהיו עשירים הרבה והיה להם מקנה גדול וחבבו את ממונם וישבו להם ח"ל, לכך גלו תחלה מכל השבטים שנאמר (דה"א ה:כו) "ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה." ומי גרם להם? על שהפרישו עצמם מן אחיהם בשביל מקניהם, ומנין? ממה שקראו בענין "ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד."

9. Talmud, Bava Batra 56a

אמר רב יהודה אמר שמואל כל שהראהו הקב"ה למשה חייב במעשר. לאפוקי מאי?... רבי יהודה אומר הר שער עמון ומואב.
Rav Yehudah cited Shemuel: All that Gd showed Moshe requires tithing. As opposed to what?... Rabbi Yehudah said: Mount Seir, Amon and Moav.

10. Midrash, Sifra Behar 1

"כי תבאו" - יכול משבאו לעבר הירדן? תלמוד לומר "אל הארץ", ארץ המיוחדת...
"When you enter" – I might think this was when they entered the eastern side of the Yarden? "To the land" – The designated land...

11. Midrash, Sifri Devarim 299

"לתת לנו"... רבי שמעון אומר פרט לעבר הירדן שנטלתו מעצמך
"To give to us"... Rabbi Shimon said: Excluding the eastern side of the Yarden, which you took independently.

Maaseh avot siman labanim

12. Midrash Tanchuma, Vayera 43

הראשונים היו מתנסים ע"י הקב"ה, שנאמר והאלקים נסה את אברהם, וכן באנשי דור המדבר, שנאמר למען אנסנו הילך בתורתך אם לא, וכן הוא אומר למען ענותך [ולמען] נסותך וגו', אבל האחרונים נתנסו על ידי האומות, שנאמר ואלה הגוים אשר הניח ד' לנסות בם את ישראל
The early ones were tested by Gd, as it is written, 'And Gd tested Avraham,' and regarding the generation of the wilderness, 'That I might test him, to see whether he will follow My Torah or not,' and, 'To oppress you and to test you.' But the later ones were tested by the nations, as in, 'These are the nations Gd left to test Israel.'

13. Midrash Tanchuma, Vayera 22

ביום השלישי וכי מאחר שהדרך קרובה למה נתעכב שלשת ימים כיון שראה שלא קבלו ממנו הלך ונעשה לפניהם נהר גדול, מיד ירד אברהם לתוך המים והגיעו עד ברכיו, אמר לנעריו בואו אחרי ירדו אחרי...
'On the third day' – If the path was short, why did it take three days? When the yetzer hara saw that they didn't listen to him, he became a great river before them. Avraham descended into the water to his knees, and told his servants, 'Come after me.' They descended after him...

14. Talmud, Pesachim 8b

אמר רבי אמי כל אדם שיש לו קרקע עולה לרגל ושאינו לו קרקע אין עולה לרגל
Rabbi Ami said: One who has land ascends for the holiday; one who has no land does not ascend for the holiday.

15. Rashi, Vayikra 23:36

עצרת הוא - עצרתי אתכם אצלי כמלך שזימן את בניו לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע זמנו להפטר אמר בני בבקשה מכם, עכבו עמי עוד יום אחד, קשה עלי פרידתכם:

'It is an *atzeret* – I kept you with Me, like a king who invited his sons for a feast of a certain length, and then, when the time came for them to leave he said, 'My children, please stay with me for another day; your departure is hard for me.'

Today

16. Talmud, Ketuvot 111a

עולא הוה רגיל דהוה סליק לארץ ישראל נח נפשיה בחוץ לארץ אתו אמרו ליה לרבי אלעזר אמר אנת עולא +עמוס ז+ על אדמה טמאה תמות אמרו לו ארונו בא אמר להם אינו דומה קולטתו מחיים לקולטתו לאחר מיתה

Ulla regularly travelled to Israel, but he died outside Israel. When they told Rabbi Elazar, he said, 'You, Ulla, will die on *tamei* soil?!' They then told Rabbi Elazar, 'The casket has arrived.' He said to them, 'There is no comparison between being absorbed while alive and being absorbed posthumously.'

17. Rabbi Yehudah haLevi, Kuzari 5:26-27

The Khazar king asked: Since you believe in all you have mentioned, Gd knows what is hidden in your heart and Gd desires the heart, He knows the hidden things and reveals that which is secret [and you need not act on these desires]! The Jew replied: This is true when action is impossible, but a person is situated between his desires and his deeds, and he is guilty if he does not convert his visible desire into visible proper action.